

ogsaa om dette Punkt fremkommet værdifulde Udtalelser. Jeg kan godt begribe, at Enhver, der med Interesse har fulgt eller endog selv har deeltaget i de mange mindre Fægtninger, som det danske Cavalleri har havt Leilighed til at levere, og i hvilke ganske vist det offensive Element har spillet en stor Rolle, ikke uden smertelig Følelse kan opgive Tanken om at see bort Cavalleri optræde igjen paa lignende Maade. Det er et Vaaben, som hos os altid har været særdeles godt organiseret, der har aldrig været noget Spørgsmaal om, at jo det danske Cavalleri har kunnet hævede sin Rang i en hvilkenomhelst Armee; men hvor smertelig det end kan være, at den ridderlige Fægtemaade, om jeg saa tør sige, efterhaanden vil maatte opgives, saa troer jeg dog, at man ligeoversfor Udviklingen af det artilleristiske Element maa finde sig deri. Det Samme finder Sted ved Infanteriet. Det er ikke længe siden, at Bajonetten vistnok betragtedes som ligesaa vigtig for Infanteristen som det Skybevaaben, hvorpaa den var anbragt (Müller: med Urette). Hvad enten det var med Rette eller Urette, saa var det dog den fremherstende Anskuelse; men dette har aldeles forandret sig. Endog den østerrigiske Armee havde førend den sidste Krig som Hovedtaktik — som man pleier at sige — at spille Kadetzky-Marschen og gaae paa med Bajonetten. Den franske Armee har ogsaa væsentlig lagt Vægt paa Bajonetten, men jeg troer ikke, der er noget Spørgsmaal om, at jo Bajonetten vil komme til at staae aldeles i Baggrunden. Man vil neppe ganske opgive den; men det er det artilleristiske Element, som nu vil være det overveiende, det maa Infanteristen finde sig i og Cavalleristen ogsaa, det er Udviklingens naturlige Gang, som ikke kan forhindres. Der er endnu meget Andet, jeg kunde ønske at bemærke ved denne Leilighed; men det vilde som sagt føre Discussionen for vidt, og jeg troer derfor at burde indskrænke mig til, hvad jeg allerede har bemærket.

Schonheyder: Efter de mange Udtalelser, der allerede ere fremkomne her i Salen, skal jeg ikke trætte det ærede Thing længe; det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil gjøre. Det er en meget stor Begjæring, hvormed Hs.

Excellence Krigsministeren ved denne Leilighed er fremkommen, og det vil maaskee ikke blive saa ganske let at skaffe de fornødne Midler tilveie dertil; men jeg anseer denne Bevilling for absolut nødvendig, og det glæder mig derfor, at den her i Salen synes at finde en almindelig Tilslutning, at Thinget i det Hele er stemt for at gaae ind paa den. Det er efter min Overbeviisning aldeles nødvendigt, at man, naar man vil have en Armee — man gjøre den saa lille som man vil, eller saa lille, som Landets Evner gjør det nødvendigt — maa have en Armee af Gavn og ikke af Navn; den maa være bekvæmet saa godt som muligt. Det er imidlertid som sagt ikke nogen ganske ringe Pengesum, hvormed Spørgsmaalet her dreier sig, og det har derfor forundret mig, at den ærede Krigsminister ikke tidligere er fremkommen med et Moment i Sagen, som synes at være af nogen Betydning, nemlig hvor Meget man kan udbringe ved Salget af de gamle Geværer, som blive ubrugbare. Den ærede Krigsminister har for et Dieblig siden nævnt, at han ikke troede, man vilde faae Mere for dem end Værdien af gammelt Jern; men jeg haaber dog, at dette ikke er at forstaae umiddelbart efter Bogstaven; thi jeg veed i det Mindste, at man tidligere i Marinen har solgt gamle Geværer til ikke saa lidt over Prisen paa gammelt Jern. Jeg troer, at det vilde have bidraget til — om jeg saa maa sige — at forsøbe denne Begjæring, dersom den ærede Minister havde nævnt en rimelig Sum, som han meente at kunne faae ud ved Salget af de gamle Geværer. — Min ærede Collega her i Thinget, Rigsdagsmanden for Njøbenhevnens 9de Valgkreds (Luzen), har igaar tilladt sig at henvende nogle Ord til den høitærede Marineminister om nye Haandskysvaabens Anstæffelse for Marinen, og det er mit Ønske her korteligen at støtte hans Udtalelser i den Retning; jeg troer virkelig, at det er af høieste Vigtighed for Marinen at komme i Besiddelse af Bagladevaaben. Det er blevet fremsat af den høitærede Krigsminister, og jeg troer med fuldkommen god Grund, at dette Vaaben har sin væsentlige Betydning som defensivt Vaaben, og jeg troer, at det ombord i vore Krigsskibe vil vise sig som et overordentlig